

Sygn. akt I C 540/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2017 r. w G. sprawy z powództwa M. P. przeciwko A. G.

o zwolnienie spod egzekucji

I. zwalnia spod egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni – J. B. – pod sygnaturą KM 631/16 – ruchomość w postaci samochodu osobowego marki S. nr rej. (...), numer VIN: (...);

II. zasądza od pozwanego A. G. na rzecz powódki M. P. kwotę 30 zł (trzydziestu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego A. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 125 zł (sto dwadzieścia pięć złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, od których powódka została zwolniona.

Sygn. akt I C 540/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

M. P. kupiła na podstawie umowy z dnia 17 lutego 2016 r. od A. P. (1) samochód osobowy marki S. nr rej. (...) (rok produkcji 2005, nr VIN: (...)) za cenę 2.500 zł. Fakt nabycia pojazdu przez powódkę został zgłoszony organowi administracji zajmującego się rejestracją pojazdów w dniu 25 lutego 2016 r. M. P. już w przeszłości (kilka lat wcześniej) zakupiła inny pojazd od A. P. (1) (D. (...)). Obecny zakup był związany z planem M. P. podróży wczesnym latem do Szwecji do mieszkającej tam córki (z uwagi na zajęcie pojazdu nie został zrealizowany).

Dowód: umowa, k. 6-7

pokwitowanie opłat rejestracyjnych, k. 8

zeznania powódki, k. 113

W marcu 2016 r. M. P. przekazała w/w pojazd A. P. (1) celem wymiany kół z ogumieniem na opony tzw. letnie. W tym czasie, tj. 11 marca 2015 r. pojazd został zajęty w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko A. P. (1) przez komornika sądowego J. B. (sygn. Km 631/16, z wniosku wierzyciela A. G.).

Dowód: zeznania powódki, k. 113

Ocena dowodów

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki, potwierdzonych dokumentem prywatnym z datą pewną (umowa sprzedaży z adnotacją urzędową o rejestracji) oraz potwierdzeniu wpłat opłat administracyjnych związanych z rejestracją zmiany właściciela pojazdu. Zeznania te są szczerze, logiczne, wewnątrznie niesprzeczne.

Rozważania pozwanego w kwestii wątpliwości co do tego, czy A. P. (1) rzeczywiście mógłby podjąć się wymiany opon na letnie charakteryzuje nadmierny krytycyzm. Nie jest to coś tak skomplikowanego lub kosztownego (pojazd małowielkościowy o małych kołach i oponach), aby nie mógł tego wykonać lub zorganizować mężczyzna w siódmej dekadzie życia. Nie jest to osoba wyraźnie niedołączna (przychodził i był obecny jako publiczność na rozprawie). Zresztą, gdyby mu się to nie udało, to po prostu zwróciłby pojazd bez wymiany opon – tak mogłoby się przecież też wydarzyć, gdyby nie zajęcie komornicze.

Zeznania świadka R. H. nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, nie posiadał on dokładnych informacji o treści stosunków prawnych łączących powódkę z A. P. (1). Jego zeznania są jedynie relacją naocznych obserwacji człowieka, który widział, co się działo na zewnątrz (ulica, podwórko) w okolicach miejsca zamieszkania A. P. (1). Obserwacje takie, w kontekście tego, że spór dotyczy przede wszystkim zagadnień prawnych, a nie wyłącznie faktycznych (np. w sprawie posesoryjnej), nie mają znaczenia dla sprawy. To, że różne pojazdy są parkowane w różnych miejscach, nie świadczy o niczym konkretnym na potrzeby niniejszej sprawy.

Kwalifikacja prawna

Powódka udowodniła nabyte nabywanie pojazdu na podstawie umowy sprzedaży w dniu 17 lutego 2016 r. Z tego wynika, że zajęcie w postępowaniu egzekucyjnym przedmiotu sprzedaży naruszyło jej prawa, gdyż nie jest ona dłużnikiem ani małżonką dłużnika przeciwko której rozszerzono wykonalność tytułu egzekucyjnego. Jest ona w stosunku do podmiotów postępowania egzekucyjnego (wierzyciel i dłużnik) osobą trzecią w rozumieniu art. 841 § 1 k.p.c.

W polskim porządku prawnym umowa sprzedaży (w rozumieniu art. 535 i nast. k.c.) ma charakter konsensualny. Z tego wynika, że posiadanie przez A. P. sprzedanego pojazdu w dniu 11 marca 2016 r. (jak wynika z zeznań powódki – chwilowe) nie ma żadnego wpływu na kierunek rozstrzygnięcia. Prawa powódki zostałyby przez zajęcie naruszone nawet wówczas, gdyby pojazd po zawarciu umowy sprzedaży nie został jeszcze wydany nabywcy.

Z punktu widzenia powódki w ogóle w danej sytuacji nie ma znaczenia to, dlaczego kupiła pojazd (motyw jest bez znaczenia). Podobnie, jak nikt nie zarzuca np. klientowi księgarni pozorności zakupu książki, której nabywca nie przeczytał.

Subiektywny cel (motyw) zbycia pojazdu przez A. P. (1) także nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Nawet jeżeli hipotetycznie przyjąć, że jego zamiarem było usunięcie części majątku spod egzekucji, to nie ma żadnych dowodów, że powódka miała tego świadomość w chwili zawarcia umowy sprzedaży w dniu 17 lutego 2016 r. Zresztą nie świadczyłoby to zresztą o pozorności umowy, lecz co najwyżej – mogłoby stanowić podstawę skargi pauliańskiej. W polskim prawie cywilnym obowiązuje domniemanie dobrej wiary (art. 7 k.c.). Nie zostało ono obalone przez pozwanego w stosunku do powódki.

Zarzut pozorności umowy sprzedaży jest też nieudowodniony pod względem faktów, stanowi czysto hipotetyczne rozważania. Powódka już w przeszłości kupiła inny używany pojazd od A. P. (1), obecnie kupiła nowszy (nowocześniejszy). Nie ma w tym niczego podejrzanego. Większość ludzi co jakiś czas wymienia pojazd na nowszy.

Mając powyższe na uwadze powództwo uwzględniono w całości jak w **punkcie I**. sentencji na mocy art. 841 § 1 k.p.c.

Koszty

O kosztach procesu orzeczono jak w **punkcie II**. sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. Na zasądzone koszty składa się opłata sądowa od zażalenia.

W **punkcie III**. sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściągnąć od przegrywającego proces pozwanego opłatę sądową od pozwu, od której uiszczenia powódka została zwolniona.